

№ 10 (653)
Листопад 2006 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті <http://www.vstu.edu.ua>

**ЄВРОУНІВЕРСИТЕТСЬКА
ІДЕЯ ЄВРОЄДНОСТІ** стор. 6-7

ВНТУ — ЛАУРЕАТ «ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ»

За впровадження інновацій у вихованні молоді наш університет здобує найвищу нагороду Третьої виставки-презентації «Освіта України. Інноваційні технології навчання» – почесне звання «Лауреат конкурсу». Керівник поданої на конкурс інноваційної розробки – проректор з виховної роботи Тамара БУЯЛЬСЬКА за впровадження в навчальний процес перспективних освітніх технологій відзначена Почесним дипломом виставки.

За високі творчі досягнення в інноваційному оновленні процесу навчання і виховання молоді ректор ВНТУ, академік АПН України Борис МОКІН нагороджений Почесною грамотою організаторів виставки – Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України.

Наш університет відзначений також Дипломом виставки «За розробку і впровадження у навчально-виховний процес інноваційних освітніх технологій».

З 26 по 28 жовтня у столичному Палаці спорту проходила Третя виставка-презентація «Освіта України. Інноваційні технології навчання». Організатори виставки — МОН України, АПН України та Виставкова фірма «КАРШЕ». Нині це одна з найпрестижніших і найбільших освітянських виставок нашої держави.

Учасники виставки — вищі та середні заклади освіти різних форм власності, наукові установи Міністерства освіти і науки України, Академії педагогічних наук України та інших відомств. Свої можливості рекламували також досить багато підприємств та організацій, які спеціалізуються на виконанні робіт та послуг для навчальних закладів. Загалом у виставці взяли участь 202 установи, організації та підприємства.

На виставці були представлені 10 національних вищих навчальних закладів України. Серед них і наш університет.

Забезпечували роботу експозиції університету начальник НДЧ, кандидат технічних наук, доцент Олександр ДЕРІБО та заступник проректора з виховної роботи і

наукової роботи в галузі гуманітарних наук Микола ПРИЦАК.

Основні завдання участі ВНТУ у виставці: презентація наших інновацій в освітній і науковій діяльності, вивчення досвіду розробки й використання сучасних педагогічних технологій в інших ВНЗ, а також профорієнтація серед школярів і учнів спеціальних середніх навчальних закладів. Всі ці вимоги успішно виконані.

Наша експозиція викликала значний інтерес у відвідувачів і учасників виставки. Особливу увагу виявили до навчально-методичних розробок і монографій наших співробітників, до інформації про нові педагогічні технології, впроваджені в нашому університеті.

Велику зацікавленість у відвідувачів і учасників виставки викликала доповідь професора Т. Б. БУЯЛЬСЬКОЇ «Система виховання студентської молоді у Вінницькому національному технічному університеті», з якою вона виступила 26 жовтня на семінарі виставки.

Фахові змагання

Аби віднайти обдаровану студентську молодь і створити умови для її творчого зростання, активізувати науково-дослідницьку роботу студентів у ВНЗ, Міністерством освіти і науки України традиційно зорганізовується Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт з природничих, технічних і гуманітарних наук.

Нині маємо нагоду привітати студентів нашого університету, які, взявши участь у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт (2005-2006 н.р.), отримали:

ДИПЛОМ ПЕРЕМОЖЦЯ із напрямку

Інформатика і кібернетика

Олена НИКИТЕНКО (науковий керівник — доктор технічних наук, професор Володимир ДУБОВОЙ);

Олександр РЕШЕТНИК (н.к. — д.т.н, професор Олексій АЗАРОВ).

Будівництво і архітектура

Наталія БЛАЩУК (н.к. — кандидат технічних наук, доцент Ірина МАЄВСЬКА).

Нафтова і газова промисловість

Віталій ПЕТРУСЬ (н.к. — к.т.н., доцент Іван КОЦЬ).

ЗАОХОЧУВАЛЬНИЙ ДИПЛОМ

Інформатика і кібернетика

Юрій ЛЯШЕНКО (н.к. — д.т.н., професор Віталій КЛОЧКО).

Електромеханіка

Віктор УСОВ (н.к. — д.т.н., професор Василь КУХАРЧУК).

Енергозбереження в електропостачанні

Олеся ПАЛАМАРЧУК (н.к. — к.т.н., доцент Олександр ДЕМОВ).

Екологія та охорона навколишнього середовища

Євгеній КРИЖАНІВСЬКИЙ (н.к. — д.т.н., доцент Віталій МОКІН).

Зворотній зв'язок

СКРИНЬКА ПОБАЖАНЬ — НА 6-МУ ПОВЕРСІ

Науково-технічна бібліотека нашого Вінницького національного технічного університету завжди була і є важливою складовою його структури. Нині її фонди (а це понад 866 тисяч примірників друкованої продукції) забезпечують навчально-методичною та науковою літературою науковців, викладачів, аспірантів, магістрів і студентів.

Безперечно, переважну більшість користувачів нашої бібліотеки складає студентство, і до його думки, стосовно організації діяльності, методів обслуговування, впровадження новітніх технологій у роботу бібліотеки, потрібно прислухатися. Йдеться не про втручання у внутрішні справи бібліотеки (зазвичай користувачі і не здогадуються, що окрім безпосередньої видачі літератури, бібліотекарі і бібліографи здійснюють чимало різноманітних видів діяльності, без яких неможливе ефективне функціонування бібліотеки), але висловити свою думку, звернути увагу на окремі недоліки, вказати на позитивні моменти у нововведеннях варто.

З цією метою у відділі обслуговування студентів навчальною літературою (**6 поверх**) була встановлена **скринька для пропозицій та побажань**. Отже, тепер кожен користувач зможе покласти записку, де вкаже свої пропозиції та зауваження, а колектив НТБ сподівається, що студентство відгукнеться на таку форму спілкування.

Адміністрація і всі співробітники НТБ запевняють всіх користувачів, що жодне побажання, жодна пропозиція не залишиться без уваги.

Сподіваємось на співпрацю!

Тетяна САВЧУК, директор НТБ ВНТУ

З країн далеких повернулись

Ректор нашого університету Борис МОКІН перебував з візитом у Технічному університеті Дрездена. Мета поїздки — освоєння методології фандрайзингу.

ПОДОРОЖ ДО НІМЕЧЧИНИ

У неділю 22 жовтня 2006 року у складі робочої делегації із 8-и українських виконавців проекту з фандрайзингу програми Tempus-Tacis я вилетів з Бориспільського аеропорту «Боїнгом» Міжнародних Авіаліній України до Німеччини.

До складу нашої делегації увійшли: два ректори – Вінницького національного технічного університету (я) і Запорізького національного університету (Сергій Тимченко), один проректор – Запорізького національного технічного університету (Олександр Андрієнко), один заступник проректора – Національного авіаційного університету (В'ячеслав Стадніченко), один директор Центру перепідготовки спеціалістів – Київського національного університету будівництва і архітектури (Юрій Четверіков), два начальники відділів – Житомирського інституту підприємництва та сучасних технологій (Дмитро Веселков) і Волинського інституту економіки та менеджменту (Наталія Хордич), а також директор освітньої агенції «Агнос» із Києва Андрій Сидоренко.

Через дві години ми приземлились в аеропорту Берліна, звідки одразу ж автобусом вирушили на залізничний вокзал німецької столиці.

Ще через годину ми швидкісним електропоїздом відправились з Берлінського залізничного вокзалу до Дрездена, який розкинувся на відстані дещо більшій 200 кілометрів від Берліна і якому виповнилось цьогооріч 790 років. Їхали поїздом трохи більше двох годин. Одразу ж відзначу, що за рівнем комфортності вагонів 1-го класу поїзд «Берлін-Дрезден» суттєво поступається нашому поїзду «Жмеринка – Київ», і це при тому, що білет від Вінниці до Києва у вагоні 1-го класу нашого комфортнішого поїзда коштує 12 гривень, а білет від Берліна до Дрездена у вагоні 1-го класу німецького менш комфортного поїзда при майже однаковій відстані між містами сполучення коштує 50 Євро при курсі Євро до гривні як 1 до 6,4.

З Дрезденського залізничного вокзалу трамваєм ми за 15 хвилин дістались до площі Веберплатц, на якій, розпитавши у цю пору самотнього німця, що вигулював вночі свого пса, знайшли Гастенхаус Технічного університету Дрездена (ТУД), де нам були заброньовані місця. Гастенхаус ТУД — це тризрівковий готель з вартістю проживання в 50 Євро за добу з врахуванням сніданку за принципом шведського столу. Кожного з нас поселили в окремих номер, розрахований на двох.

Наступного дня вранці в холі Гастенхауса нас зустріла адміністратор проекту Інеса Шмідт, з якою ми автобусом за 10 хвилин дістались до конференцзалу адміністративного корпусу ТУД, котрий є в нашому консорціумі університетів координатором-контрактером і покриває усі витрати, пов'язані з виконанням проекту, вклю-

чаючи оплату наших перельотів і переїздів, проживання в готелі та харчування.

У конференцзалі цього дня ми відпрацювали під керівництвом керівника проекту від ТУД професора Вінкера з 10-ї години ранку до 16-ї з перервою на обід, яким нас пригостили у студентській їдальні за 8 Євро з кожного.

Після 16-ї години ідесь приблизно до 18-ї нам влаштували пішохідну екскурсію найвидатнішими місцями Дрездена, показавши зокрема і історичний палацовий комплекс саксонських королів Цвінгер на березі Ельби, в одному із палаців якого розміщується знаменита Дрезденська художня галерея, в якій у понеділок був вихідний день.

Дрезден і за своєю забудовою, і за висотою будинків у старій та новій частинах міста, і за розгалуженістю трамвайної мережі, і навіть за шириною Ельби в межах міста і виглядом мостів мені видався дуже подібним до рідної Вінниці з її Південним Бугом та «Мурамами», звичайно ж, за умови виселення з них усього сучасного і відродження старовинного. Навіть посереднім рівнем чистоти на вулицях та безпробково неперенасиченими автомобільними потоками на їхній проїзній частині Дрезден теж є подібним до Вінниці. Єдине, що у Дрездені є на порядок кращим при зовнішньому огляді – це стан під'їздів у будинках. На відміну від наших вони там усі добре відремонтовані та доглянуті.

Дуже сподобалась мені у Дрездені система оплати за проїзд у міському транспорті. Купуєш у кіоску чи автоматі квиток, який дає право їздити протягом одного дня у будь-якому міському транспорті. Компостувати цей квиток ти зобов'язаний лише один раз – у тому транспортному засобі, який першим використав. Компостер пробиває на квитку дату, і більше ти уже не компостуєш цей квиток ніде при пересадках надалі в інші види міського транспорту (автобус, трамвай, тролейбус). Якщо ти купив квиток, але в цей день його не використав, то можеш використати у наступні дні. Але серед німців, мабуть, є і такі, які люблять їздити «зайцями», оскільки поява контролерів в трамваях і автобусах, якими ми користувались, була регулярною. Мабуть усе-таки до цього часу частина німців, що мешкають у столиці Саксонії, яка під час поділу Німеччини входила до складу Німецької Демократичної Республіки, не позбавилась радянських звичок.

Розпитуючи у німців дорогу, маршрути трамваїв, меню в кафе, вартість сувенірів у кіосках та спілкуючись з продавцями магазинів, ми переконались, що англійською мовою у Дрездені вільно володіють не лише студенти і професори університету, а і усі ті німці, що задіяні в сфері обслуговування. Тож, саме у Дрездені я остаточно зро-

зумів безперспективність відновлення своїх знань шкільного та університетського курсів німецької мови і постановив для себе шліфувати надалі лише розмовну англійську.

Після 18-ї години ми повернулись у Гастенхаус, а на 19 годину господарі з ТУД запросили нас на вечерю в кафе.

Наступного дня у вівторок ми уже самі на 9-у годину добрались до конференцзалу ТУД, де з перервою на обід відпрацювали під керівництвом Інеси Шмідт, професора Вінкера та професора Лемана до 16-ї години. Цього разу обідати нас повели в кафе.

Після 16-ї години ми дружно попрямували в Дрезденську художню галерею, у виставкових залах якої знайомились зі знаменитими мистецькими творами аж до її закриття о 18-й годині. Про свої враження від цих відвідин я скажу так – там варто побувати. І не лише для того, щоб побачити видатні витвори мистецтва, а ще й тому, щоб відчутти себе на виході з галереї молодшим і наповненим додатковою енергією.

По дорозі до нашої тимчасової домівки ми зайшли усією делегацією в кафе і повечеряли – кожному вечеря разом з кухлем пива обійшлась приблизно в 18-20 Євро. Слід відзначити, що страви у німців подаються такими порціями, що уже після однієї із них важко знайти місце у шлунку для наступної.

Підбиваючи підсумки двох днів роботи на семінарі з тематики нашого проекту у Технічному університеті Дрездена, можна констатувати, що участь у цьому семінарі була корисною. І не лише тому, що ми ближче познайомились з самим університетом, але ще й тому, що винесли з семінару нове бачення шляхів розв'язання тих проблем, з котрими у себе зіштовхуємось повсякденно.

Коротко про ТУД можна розповісти так: це університет з річним бюджетом у 500 мільйонів Євро, на 14 факультетах якого навчаються на стаціонарі 35 тисяч студентів, серед яких 14,25 тисяч майбутніх інженерів, 13 тисяч гуманітаріїв (в основному економічного та юридичного профілів), 3,75 тисячі за нашою класифікацією навчаються фундаментальним наукам, тобто, математиці, фізиці та хімії, а 2 тисячі вивчають медицину. Після звернення програми перших шести семестрів навчання гуманітарії і медики отримують звання бакалавра мистецтв у конкретному напрямку, а хіміки, фізики і математики стають бакалаврами наук. Ще після чотирьох семестрів навчання бакалаври виростають до майстрів мистецтв або наук. А от майбутні інженери поділу на бакалаврів і майстрів не мають. У них є єдина програма, яку вони освоюють підряд 10 семестрів з 1-го по 5-й курс включно і по завершенню її вивчення отримують звання магістра інженерії з конкретної спеціалізації. Тож, як бачимо, вимоги Болонського процесу про обов'язковість поділу усіх випускників на бакалаврів і магістрів в частині підготовки інженерів Технічний університет Дрездена ігнорує.

Поділивши 500 мільйонів Євро на 35 тисяч студентів, отримаємо 14,3 тисяч Євро в рік на підготовку в ТУД одного студента.

Для порівняння – бюджет нашого ВНТУ складає 40 мільйонів гривень. Ми маємо 6,25 тисяч студентів стаціонару. Розділивши ці числа, отримаємо 6,4 тисячі гривень або 1000 Євро у рік на підготовку одного студента. Тобто, наш університет фінансується державою у 14 разів гірше, ніж ТУД, оскільки на одного студента маємо лише 7% від того, що виділяється на одного сту-

дента ТУД. Чи таким же є співвідношення і зарплат професорів, мені дізнатись не вдалося, оскільки у них сума зарплати кожного викладача, визначеної у контракті, є службовою таємницею, яку працівник згідно з умовами контракту не має права розголошувати, а за її розголошення працівником бухгалтерії, той підлягає негайному звільненню з роботи.

Найм житла у Дрездені є дешевим – у центрі міста не більше 4 Євро за квадратний метр, - оскільки 14,3% міського житлового фонду є вільним. Більшість мешканців Дрездена живуть у квартирах, найнятих у власників будинків. У приватну власність окремі квартири майже ніхто не купує. Коли діти малі і треба мати двір, де вони могли б гратися, сім'ї знімають котеджі у приміській зоні. Коли діти виростають і покидають батьківський дім, батьки повертають котеджі власникам і переїжджають жити до міста, знявши квартиру.

Технічному університету Дрездена виповнилось 178 років. Станом на 1989 рік (рік входження НДР до складу ФРН) у ньому навчалось лише 14 тисяч студентів, а на 2005 рік, тобто через 16 років, кількість студентів зросла у два з половиною рази. Нові корпуси університету теж виростили саме у цей період. Назву лише деякі з них, аби осягнути масштаб капіталовкладень, - це лекційний зал на 2840 місць вартістю 28 мільйонів Євро, бібліотека на 990 робочих столів з читальними залами, розміщеними ярусами під землею, вартістю 98 мільйонів Євро, Інститут хімії вартістю 35,7 мільйонів Євро та ряд інших навчальних та наукових об'єктів. Основна частина лекцій в ТУД з ключових для спеціальностей дисциплін читається лекторами потокам до 1000 студентів у кожному в залах, обладнаних різноманітними допоміжними засобами – дошками звичайними під фломастери, дошками інтерактивними електронними, комп'ютерними проекторами, телевізійними екранами вздовж стін, мікрофонами, відеокамерами та іншим корисним для викладання матеріалу обладнанням.

Навчання в ТУД за першою спеціальністю безоплатне, навіть для іноземних студентів в межах виділеної квоти. Але за отримання другої вищої освіти уже потрібно платити з власної кишені. Скільки хто платить за отримання другої вищої освіти, з'ясувати не вдалося – комерційна таємниця. Державна студентська стипендія має солідний розмір – 500 Євро, але отримують стипендію не більше 30% студентів з кожної спеціальності. В основному це супервідмінники та діти, обділені долею.

Стратегію розвитку університету в ТУД розробляє ректор, який головує на засіданнях Вченої ради та в робочих президіях різноманітних заходів за участю професорського складу, міської адміністрації та зарубіжних партнерів, а також представляє університет за кордоном і в міжнародних організаціях. Обирається ректор колективом університету на 5 років і не більше, ніж на два терміни підряд. Він має чотирьох заступників: трьох прокторів – з планування розвитку, з навчальної роботи і з наукової роботи - та канцлера, який веде усі поточні справи, тобто приймає та звільняє з роботи викладачів і співробітників, підписує рахунки з оплати за виконані роботи і надані послуги, несе відповідальність за виплату зарплат, стипендій і податків, керує створенням безпечних умов праці і навчання та матеріально-технічним забезпеченням навчального і наукового процесів. Канцлер призначається міністерством освіти на 8 років з правом продовження роботи і на наступні 8 років та з можливістю

подальшої пролонгації терміну роботи на цій посаді. Слід зазначити, що в окремих німецьких університетах стратегією розвитку займається президент університету, а роль канцлера виконує ректор на умовах, викладених вище для канцлера. Але в обох випадках функції стратега і гаранта в німецьких університетах виконує одна людина з когорта вищого керівництва, а функції керівництва поточними справами – друга, в той час як у наших вітчизняних державних університетах усі ці функції зосереджені в руках однієї людини – ректора. Хоча в університетах недержавної форми власності у нас теж уже є приклади розділення цих функцій. Наприклад, такий університет як «Міжрегіональна академія управління персоналом» (МАУП) має і президента, і ректора.

Але повернімось до основної мети нашої поїздки до Німеччини – освоєння в рамках проекту методології фандрайзингу.

Одразу ж відзначу, що за цим незвичним для нас терміном, ховається банальний процес знаходження джерел фінансування університету, додаткових до основного фінансування, яке університет має за рахунок державного бюджету та платного навчання. Тобто, це пошук спонсорів, згодних надавати університету кошти чи обладнання без необхідності їх у якійсь формі відпрацьовувати, це надходження коштів від продажу патентів на винаходи, зроблені ученими університету в рамках виконання ними програми державного замовлення, це приріст частки коштів, які перераховуються на розрахунковий рахунок університету від суми надходжень за виконання науково-дослідною частиною наукових розробок на замовлення господарських організацій і підприємств, узгоджений з замовником, це безкоштовне надання сторонніми організаціями і підприємствами якихось послуг університету без вимагання оплати за ці послуги. Висловлюючись студентським сленгом, фандрайзинг – це мистецтво заробляти гроші «на шару».

За час після висунення ідеї фандрайзингу в Технічному університеті Дрездена уже реалізовано понад 70 проектів. Нинішнього року в ТУД виконується 22 фандрайзингових проекти. Наші учителі в Дрездені познайомили нас з шістьма проектами як з числа тих, що уже завершені, так і з числа тих, котрі ще виконуються. Це проекти: «175 років ТУ Дрездена», «Друзі ТУД», «Університетський спорт», «Дитячий університет Дрездена», «Університетські діти», «Університетський парк». Перший і останній із числа цих проектів мали точно визначені терміни виконання і уже завершені, а решта є перехідними, в яких змінюються лише річні програми. Фактично, відзначаючи ювілейні дати, випрошуючи спонсорські внески від наших обласканих Фортуною знайомих підприємців і промисловців, відшукуючи спонсорів і кошти на розвиток спорту, проводячи засідання Малої Академії Наук для школярів старших класів, проводячи новорічні ялинки і літні табори відпочинку для дітей працівників університету та знаходячи можливості за мінімальними цінами діставати молоді деревця і кущі для поновлення прогалин в університетському парку, ми, не вживаючи терміну «фандрайзинг», робимо теж саме, що і ТУД в вище перерахованих проектах.

Але є і суттєві відмінності у тому, що роблять вони у своїх фандрайзингових проектах, від того, що робимо ми в наших вітчизняних аналогах. І перша відмінність полягає в тому, що ми, як правило, здійснюємо потрібні

заходи в пожежному порядку за день-два до того, як те чи інше дійство повинне здійснитись. І у зв'язку з цією «пожежністю» псуємо один одному нерви і обов'язково щось не встигаємо, щось забуваємо передбачити, щось оплачуємо не з тієї статті бюджету, щось не так документально оформляємо, а за щось забуваємо вчасно відзвітувати. У них же подібні недоліки унеможливлені, оскільки у своїх фандрайзингових проектах усе розписують заздалегідь по роках, по датах, по виконавцях від університету, по залученнях з боку, по сумах і термінах надходжень та вартості закупівель матеріалів і послуг, по змісту і термінах контролю та по переліку контролерів і контролюючих організацій.

Друга відмінність полягає в тому, що вітчизняне законодавство нам не дозволяє створювати при університеті акціонерні товариства, які спеціалізуються на продажі наукових патентів і ліцензій на винаходи і технології, розроблені науковцями університету, як це має місце у ТУД. До речі, як і у нас, у ТУД не так уже й багато науковців, здатних довести свої розробки до стану, придатного для продажу патенту чи ліцензії. Продають патенти у них наукові колективи, які працюють під керівництвом лише 8 професорів, а ліцензії і того менше – під керівництвом лише 5 професорів. Але в рік фандрайзингові проекти дають університету додатково до 36 мільйонів Євро.

А третя відмінність: у нас за вчасність виконання різних заходів в межах одного завдання несуть відповідальність різні підрозділи, що суттєво затрудняє їхню координацію і створює можливість перекладення вини за невиконання якогось завдання на когось іншого. А у них у структурі університету є Центр фандрайзингу, працівники якого і є координаторами усіх проектів, які кожному з виконавців нагадують вчасно про сутність завдань та терміни їх виконання і напрямки взаємодії з іншими виконавцями.

Тож, повернувшись додому і відзвітувавши на ректораті про роботу в ТУД за програмою проекту, я одразу ж поставив питання про розробку у нас фандрайзингових проектів: «50 років ВНТУ» (виповниться у 2010 році), «Друзі ВНТУ», «Діти ВНТУ», «Розвиток спорту у ВНТУ», «Парк ВНТУ», «Науково-технічні конференції у ВНТУ», «Університетські олімпіади», «Університетська аура», «Науково-технічний бізнес-інкубатор» (з перехідними від року в рік програмами), – а також про створення в структурі Інституту інтеграції відділу фандрайзингу. Члени ректорату одноставно підтримали ці пропозиції, тож тепер перейдемо в площину їх реалізації.

Але повернемося до Німеччини.

І під час польоту над Німеччиною, коли наш літак уже опустився нижче хмар, готуючись до посадки, та ще не піднявся вище хмар після злету, а також під час поїздки в поїзді від Берліна до Дрездена і назад, я побачив велику кількість вітрових установок, розташованих на площах від одного гектара до трьох та об'єднаних кабельними лініями електропередачі у вітроелектричній станції (ВЕС). По довжині склопластикових лопастей трилопастних вітряків я визначив, що кожний такий вітряк обертає ротор електричного генератора потужністю 100 кВт. А вітряків в кожній побаченій ВЕС я нарахував від 20 до 40. Тож, кожна з цих станцій у вітряну погоду може генерувати потужність від 2 до 4 МВт. А цього досить, аби забезпечити електроенергією або міський квартал з десятьма стоквартирними будинками, доверху заповненими електро побутовою апаратурою, або повномасштабне фер-

мерське господарство, в якому електроенергія використовується не лише для освітлення, але і для опалення усіх приміщень та для приведення в дію усього фермерського технологічного обладнання. Побачити вживу ці багаточисельні німецькі поля, «засаджені» вітряками, в силу концентрації наукових інтересів в останній час у галузі вітроенергетики для мене було таким же важливим, як і ознайомлення з методологією створення фандрайзингових проєктів у ТУД.

У середу вранці 25 жовтня наша делегація знову ж таки поїздом дісталась від Дрезденського до Берлінського залізничного вокзалу і, маючи в своєму розпорядженні 6 годин до відльоту літака на Київ, пішла оглядати центр Берліна. Хвилин через п'ятнадцять ми уже стояли біля Рейхстагу. Кинулась у вічі довжелезна черга (як в радянські часи до мавзолею Леніна) бажаючих попасти на другий поверх Рейхстагу, аби з-під куполу подивитись на засідання німецького парламенту (бундестагу). У нас часу на вистоювання в черзі не було, тож ми лише сфотографувались на її фоні. Потім перейшли під Бранденбурзькі ворота і теж сфотографувались. Не відмовили собі в задоволенні сфотографуватись на площі і в компанії бронзових Карла Маркса та Фрідріха Енгельса.

Враження від Берліна у мене склалось не на користь цього міста, точніше не на користь колишньої його частини, що знаходилась в зоні радянської окупації, адже ми оглядали саме її. Багато розритих вулиць і сміття біля будинків, недосить естетичний, я б навіть сказав, базарний вигляд відділів в супермаркетах, похмурість архітектури. Але сподобалась система відвідання музеїв – досить купити квиток на відвідання одного з них, і з цим квитком ти маєш право заходити в усі інші, не вистоюючи черги в касах.

Забравшись на глибину трьох годин в середину Берліна і вдосталь нафотографувавшись та пообідавши в одному з кафе, наша наукова делегація на таксі, котре за київськими мірками є досить недорогим, повернулось назад до залізничного вокзалу, який мені сподобався, оскільки сам по собі є витвором сучасного індустріального мистецтва. Далі був автобус до Берлінського аеропорту і переліт на літаку «Міжнародних авіаліній України» до Борисполя, де мене чекав службовий автомобіль. Межу Києва я пересік в 21 годину 30 хвилин, а межу Вінниці через чотири години.

В цілому і я, і усі мої колеги з інших університетів, поїздкою до Німеччини, відвідинами Технічного університету Дрездена та семінарськими заняттями з освоєння фандрайзинга залишилися задоволеними. Ставлячи за мету увійти в європейський освітній простір, корисно час від часу вивчати досвід європейських університетів, перебуваючи безпосередньо в них.

**Борис МОКІН, ректор ВНТУ,
доктор технічних наук, професор,
академік АПН України,
заслужений діяч науки і техніки України,
член Національної спілки журналістів
України**

Бажані гості

ЄВРОУНІВЕРСИТЕТСКА

ВНТУ увійшов у першу десятку європейських університетів, які задіяні у проєкті «European Network among the University Students' Association». У цьому освітянському консорціумі беруть участь студентські організації університетів з Австрії, Англії, Іспанії, Італії, Франції, Фінляндії, Угорщини, Німеччини, України і Швеції.

2 листопада наш університет відвідав координатор проєкту, представник університету Тренто (Італія) доктор Андреа ТОМАСІ.

Відбулася зустріч італійського гостя з ректором нашого університету Борисом МОКІНИМ. Після переговорів Борис Іванович вручив Андреа ТОМАСІ матеріали про ВНТУ та Вінниччину. У свою чергу пан ТОМАСІ передав від ректора Тренто запрошення Борису Івановичу відвідати італійський університет.

МЕТА ПРОЄКТУ — створити європейську мережу університетських молодіжних організацій.

Студентам слід між собою більше спілкуватися, а для цього необхідно створювати всілякі можливості. Бо тільки знайшовши порозуміння серед молоді – майбутнього кожної нації, досягнувши вагомих здобутків в освіті, науці, передових технологіях, зможемо разом зберегти єдину Європу, захистити європейські цінності. Болонський процес, Лісабонська угода теж зорієнтовують на це. Європа має бути єдиною, не залежно від того, на якому рівні розвитку перебуває окрема країна, що є її складовою.

А тому проєкт націлений відіграти роль певного каталізатора цього процесу. Європейські країни мають співпрацювати не лише на рівні державних діячів. Для реалізації проєкту кошти виділив уряд Італії (по 50 тисяч євро щороку протягом трьох років). Зараз проводяться переговори з Європейською комісією, яка погодилася надалі фінансувати продовження проєкту.

ЕТАПИ ПРОЄКТУ. Їх буде кілька. Загалом проєкт розрахований на 5 років.

Етап перший. Італійці, як координатори й ініціатори цього євроуніверситетського задуму, відвідають кожного із 10 учасників, проведуть там презентацію проєкту, запропонують заповнити тамтешнім студентським молодіжним організаціям анкету з майже сотнею запитань. Таким чином, проведуть моніторинг діяльності та проблем молодіжного середовища кожного із університетів.

Етап другий. Стартує у 2007-му. Від кожного університету по два студенти приїдуть до Італії, аби обговорити перспективи розвитку проєкту і попрацювати над створенням європейського веб-сайту університетського консорціуму. Передбачає приєднання до проєкту інших 10 університетів.

Етап третій. 2008 рік. Передбачає приєднання до проєкту ще 10 університетів. І надалі щороку долучати-

ІДЕЯ ЄВРОЄДНОСТІ

меться по 10 європейських ВНЗ. Загалом візьмуть участь у проєкті 50 студентських організацій університетів різних країн континенту. Пропонуватимуть нових кандидатів до участі в проєкті самі студенти.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ВНТУ має досить інтенсивне. Про це свідчать і прапори різних країн на університетських флагштоках — так прийнято у нас зустрічати зарубіжні делегації.

— На честь Андреа ТОМАСІ був піднятий прапор Італійської держави. Це його надзвичайно здивувало. Пан Андре також був дуже приємно здивований, коли у моєму кабінеті побачив емблему університету Салерно (Італія), — розповідає проректор Віктор МІЗЕРНИЙ. — З цим італійським університетом у нас налагоджена дуже плідна співпраця. До речі, університет Салерно входить до консорціуму учасників одного із наших проєктів за програмою Tempus - Tacis. Цього року ми успішно завершили проєкт Tempus зі студентського самоврядування, в якому нашими партнерами були представники Англії і Франції. Досягли вагомих результатів, про що неодноразово підкреслювалося представниками Єврокомісії. Цей факт теж посприяв, що саме ВНТУ обраний від України для участі у проєкті «European Network among the University Students' Association». Слід наголосити, що при остаточному прийнятті рішення в Тренто щодо нашої участі в проєкті, вагомим зусиллям доклали перший проректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир ГРАБКО.

— **УНІВЕРСИТЕТ ТРЕНТО** найліпше характеризує така «дрібна» деталь, — продовжує свою розповідь Віктор Миколайович МІЗЕРНИЙ, — у відеофільмі про свій університет, який Андреа ТОМАСІ показував на зустрічі з нашими студентами, був фрагмент підписання угоди про співробітництво ректором італійського університету і власником Microsoft Біллом Гейтсом. Тож, на моє запитання, чи погодився б університет Тренто бути учасником проєкту Tempus, пан Андреа відповів, що вони не займаються проєктами Tempus, оскільки це дуже клопітка справа. Вони одноосібно і безпосередньо вирішують питання як з урядом Італії, так і з недержавними установами щодо задоволення потреб університету.

При цьому вони виказали бажання підписати угоду між нашими університетами про співробітництво.

Власне місто Тренто знаходиться трохи північніше лінії, яка з'єднує Мілан і Венецію — на вершині такого уявного трикутника. Місто за розмірами таке ж, як Вінниця.

Університет Тренто нараховує 15 тисяч студентів — вдвічі більше, аніж у ВНТУ. Факультетів 7 (у

Проректор Т. Б. БУЯЛЬСЬКА для італійського гостя проводить екскурсію художнім музеєм нашого університету

нас 7 профільних інститутів). Університет класичний, але має переважно технічні спеціальності. У ньому працює 450 професорів. Цей показник теж співрозмірний з нашим.

НАШІ СТУДЕНТИ до презентації проєкту виявили неабиякий інтерес. Задавали значну кількість запитань. Спілкувались англійською (при потребі функцію перекладача блискуче виконував четвертокурсник Інституту менеджменту Богдан ДІДУХ). Виявилось, що чимало нашої університетської молоді пристойно знає й італійську. Андреа ТОМАСІ був надзвичайно тим зворушений.

Проректор Тамара Болеславівна БУЯЛЬСЬКА для італійського гостя провела екскурсію художнім музеєм нашого університету. То теж викликало неабияке здивування — у технічному університеті така картинна галерея!

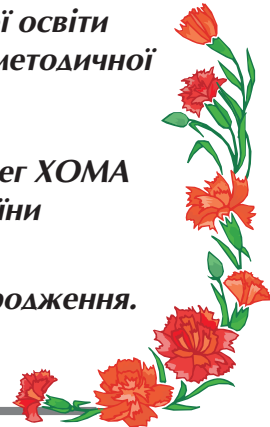
Чудові враження залишилися в Андреа і від іншого мистецтва — кулінарного. Він особисто подякував за смачний обід директору нашої університетської їдальні, справжньому майстру страв Вірі Василівні КУЧАЛЬСЬКІЙ. Італійська кухня, вочевидь, українській дещо поступається.

На завершення Андреа Томасі висловив подяку адміністрації університету та лідерам студентського самоврядування за теплу зустріч і змістовне спілкування, побажав плідної співпраці в досягненні поставленої мети та запевнив, що делегації від ВНТУ, котрі відвідуватимуть Тренто, залишаться з такими ж позитивними враженнями, які отримав він під час перебування у Вінниці.

**За вагомий особистий внесок у розвиток вищої освіти
і значні успіхи в організації навчальної, науково-методичної
та науково-дослідної роботи
доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри філософії нашого університету Олег ХОМА
нагороджений Міністерством освіти і науки України
знаком «Петро Могила».**

**А 30 жовтня Олег Ігоревич відсвяткував свій сороковий день народження.
Тож, широко вітаємо і з «круглою» датою, і з високою відзнакою!
А зичимо натхнення і нових вдалих наукових розвідок!**

ТРИЛІНГВІЧНИЙ П'ЯТИТОМНИК ДЕКАРТА – ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПРОДУКТ

ВИДАВНИЦТВА СПЕРЕЧАТИМУТЬСЯ ЗА ПРАВО ВИДРУКУВАТИ ЦЕЙ АРТЕФАКТ

**Олеже Ігоревичу, почнімо розмову з «Ренатуса»
— Міжуніверситетського Центру історико-філософських досліджень, який цьогогоріч створено при
кафедрі філософії ВНТУ. Що значить його назва і
чим він займатиметься?**

Метою Центру є реалізація дослідницьких проектів у царині історії модерної філософії. Центр активно співпрацює з Українським філософським фондом, Інститутом філософії НАН України, філософським факультетом Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, кафедрами філософії Національних університетів «Києво-Могилянська академія» та «Львівська політехніка». А також зі Спільною дослідників модерної філософії — Паскалівським товариством і бере активну участь у реалізації його дослідницьких програм. У нас зараз є 4 співробітники: двоє з Києва, я з Вінниці і один з Одеси.

Нині Центр працює над кількома проектами:

- ✦ «Cartesius» (підготовка і видання збірки філософських творів Декарта у 5 томах (10 книгах);
- ✦ складання «Словника картезіанської термінології»;
- ✦ дослідження ідейних джерел німецької класичної філософії;
- ✦ дослідження з термінології Бенедикта Спінози.

Тож, готуємо перше українське видання творів Декарта. Щодо назви: Ренатус — це латинізоване ім'я Декарта. Його звали Рене. З Декарта починаємо, сподіваюсь, цим запрограмуємо Центру велике майбутнє.

Це досить масштабний науково-освітній проект, велика наукова робота. Переклад філософських творів Декарта є складним завданням не так з огляду на великий обсяг роботи, як через неможливість його реалізувати за теперішнього стану української філософської термінології. Передовсім йдеться про латиномовну термінологію, як найрозвиненішу і змістовно найбагатшу, а також про її французькі відповідники. Не пропонуючи поки своїх варіантів перекладу термінологічної системи Декарта, ми пропонуємо долучитись до цього починання усім колегам, яких воно зацікавить.

Робота перш за все наукова, але коли це видання буде опубліковане, то я думаю, що воно матиме велике освітнє значення, адже за такими першоджерелами на усіх філософських факультетах має здійснюватись навчання.

Унікальність видання й у тому, що воно буде трилінгвільним.

Не лише український переклад публікуватиметься, а й оригінал. Але Декарт писав і латиною, і французькою. У нас будуть і ті, і ті тексти, і їх переклади українською. Плюс ще й коментарі. На сайті кафедри опис цього видання є. Я думаю, видав-

ництва сперечатимуться між собою за право видати цей п'яти томник. За наступний 2007-й рік підготуємо один том. Це справді буде визначна пам'ятка книговидання. У нас навіть у Радянському Союзі трилінгвільних видань не було. Радянська серія була «Философское наследие» досить непогана, вони не публікували навіть білінгвільних видань. Просто переклади. А так можна буде порівняти переклад з оригіналом, зрозуміти точніше, що автор хотів сказати. Текст подаємо у достовірній версії за канонічними світовими виданнями Декарта. У нашій бібліотеці, що створена при «Ренатусі», є повне найавторитетніше зібрання творів, якому понад сотня років.

Ви перекладаєте не лише з мови філософії, тобто з французької, а й з латини також?

Та галузь, якою займаюся, вимагає в латині розбиратися. Не беруся з латини перекладати безпосередньо (поки що!), хоча міг би це зробити. У «Ренатусі» є співробітник, що латинську версію перекладає, він у Київському університеті імені Шевченка працює на філософському факультеті. Я перекладаю з французької і загальне редагування здійснюватиму, щоб узгодити термінологію. Одна голова добре, а дві завжди краще.

Ваші переклади з французької свого часу досить високо були оцінені посольством Франції.

Коли вийде збірка творів Декарта у 5 томах, вона теж буде оцінена (сміється). Це буде серйозна подія. Тут навіть не в перекладі справа. Космічні технології є локомотивом для багатьох галузей, стимулюють розвиток багатьох наук, адже потрібні певні специфічні матеріали... От і цей переклад, він є таким високотехнологічним продуктом, який стимулюватиме не лише історико-філософські дослідження зокрема, а розширить і зробить адекватним наше уявлення про філософію. І загальний рівень культури філософської, я переконаний, він підніме. Просто ознайомлення з такою книжкою уже якось на людину вплине. Донині у нас таких книжок немає. Артефактів такого рівня, які б впливали на свідомість.

При «Ренатусі», Ви згадували, є унікальна бібліотека...

Нині маємо близько сотні назв видань, які ви ніде не знайдете в українських бібліотеках. Найближче — може у Варшаві є, а може й нема. В Інтернеті «висить» каталог нашої бібліотеки. Будь-хто з українських фахівців, студентів чи аспірантів, які займаються цією проблематикою, мають можливість до нас у Вінницю приїхати і тут попрацювати з літературою. Бібліотеку створено за фінансової підтримки Американської Ради Наукових Товариств (American Council of Learned Societies), Міністерства культури Франції та Посольства Франції в Україні. Бібліотека має сучасну історико-філософську (здебільшого французьку) літературу, а також видання

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА

Закінчив філософський факультет Київського державного університету імені Шевченка у 1990 році. Кандидатську дисертацію з філософії захистив 1993-му (тема: «Ідея зла в суспільній свідомості. Витоки та історичні форми»). Докторську за темою «Модерна та постмодерна перспективи в філософії культури» захистив у 33 роки. Сфера наукових інтересів — філософія культури, філософія Нового часу. Автор понад 60 наукових праць, зокрема індивідуальної монографії «Істина і очевидність. Симптоматологічне мислення в філософії модерну» (УНІВЕРСУМ-Вінниця, 1998).

Відомий перекладач творів французьких мислителів. На сьогодні в перекладі професора ХОМИ вийшли друком російською мовою твори Блеза Паскаля (3 томи), Жюльєн Дельоза («Ницше и философия»), Мішеля Фуко («История сексуальности. Забота о себе»); українською: Жан-Жака Русо («Про суспільну угоду»), Ніколя Мальбранша («Про пошук істини», 2 томи), Франсуа Пулена де ла Бар («Про рівність статей»), Жоржа Баландьє («Політична антропологія»), Жан Франсуа Ревеля («Відживлення демократії»), Кондорсе («Про вибори») та інших.

Олег Хома є лауреатом премії «Сковорода», що присуджується посольством Франції в Україні за найкращий переклад французької художньої та гуманітарної літератури.

Науковий керівник лабораторії гендерних досліджень при кафедрі філософії ВНТУ. Засновник і головний редактор наукового журналу «Sententiae», визнаного ВАК України фаховим виданням з філософії. Голова всеукраїнської Співки дослідників модерної філософії (Паскалівського товариства).

Професором О.Хоמו було видано понад 10 академічних перекладів філософських творів французьких авторів.

творів філософів XVII–XVIII століття. Обладнана сучасною комп'ютерною технікою і має доступ до Internet.

Свого часу ми написали проект на наукове дослідження, отримали міжнародний грант. Гроші витратили на придбання цієї літератури. Правда, частину наших книг митниця взяла в заручники — обклала митом в майже половину вартості. Зараз гроші шукаємо, аби їх викупити.

І журналу такого рівня, як наш «Sententiae», немає навіть в філософських факультетах.

Практично усі видання, які у нас в Україні визнані фаховими, є загальними. Тобто, там про все. А філософія ж як фізика — тут величезна кількість розділів, підрозділів і окремих сфер дослідження. Наш журнал жорстко спеціалізований на філософії Нового часу і дослідженнях з ним пов'язаних.

На «Sententiae» була опублікована рецензія (я в Інтернеті знайшов випадково) — такий є «Неприкосновенный запас», російський електронний ресурс. Займаються аналізом російської гуманітарної періодики, а якось «копнули» українську. Два журнали з України потрапили у цю вибірку: київський «Дух і літера» і «Sententiae». Відзначили нашу камерність. Неочікувано: у столиці журнал більш популярного характеру, а в провінції, виявляється, така методологічна строгість. Не думаю, що взагалі на пострадянському просторі є спеціалізовані видання з новочасної філософії. Принаймні, таких не знаю.

«Sententiae» видаються уже 7 рік. Нині вийшло уже 13 чисел. Виросли серйозно: у нас започаткована рубрика публікації перекладів класичних першоджерел. Статті зібрати відносно просто, а переклади — це робота, яка ніколи не буває безкоштовною. Оскільки у нас в редколегії і докола журналу згуртовані і перекладачі, то ми маємо можливість безкоштовно отримувати переклади для публікації. І ще одна ознака зростання: стабільна рубрика «Реферативні огляди» — намагаємось віднаходити сучасну зарубіжну наукову літературу і робити її огляди для наших вітчизняних гуманітаріїв. Колись за часів Союзу існували реферативні журнали. У нас, на жаль, немає можливості назбирати матеріалу на цілий реферативний журнал, але розділ є, і в кожному числі коментуємо якесь важливе джерело або щось новеньке.

Філософи. Григорій СКОВОРОДА і Олег ХОМА

Зокрема з проблематики, яку досліджує наше Паскалівське товариство. Фактично журнал — це його орган.

Нещодавно кафедра філософії ВНТУ провела дві масштабні міжнародні конференції.

Ми спільно з кафедрою філософії Національного університету «Львівська політехніка» у Львові провели конференцію «Декартова антропологія: чого не можна вимагати від людини», присвячену 410 річницю від дня народження Рене Декарта.

А в червні провели у нас у Вінниці першу конференцію «Гендер та історія філософії». У нас на кафедрі є лабораторія гендерних досліджень. І те, що ми провели таку конференцію є про явом наших наукових дослідницьких програм. Освітній гендерний центр, офіс якого знаходиться у нашому університеті, заснований співробітниками кафедри, і очолює його доцент нашої кафедри Ірина ГОЛОВАШЕНКО. Освітній гендерний центр справді став своєрідним визнанням наших здобутків. Утворений програмою ООН і облдержадміністрації на базі ВНТУ, адже в сенсі гендерних досліджень у нас у регіоні ми найрозвиненіші. Наш центр має тенденцію до перетворення у загальногуманітарний осередок, пов'язаний не лише з науковою діяльністю, а скоріше з прилюдним застосуванням цих досліджень. Тобто, всяка гуманітарна наука повинна мати якесь соціальне заломлення, повинна якось впливати на суспільство. Ми читаємо публічні лекції, проводимо різні семінари, тренінги, цільові проекти. Гендерний центр — це необхідний додаток до нашого високого наукового потенціалу.

Філософія як фізика. Філософу для гнучкості ро зуму справді потрібне знання точних наук?

Навчання на філософських факультетах завжди будувалося так, що там на перших курсах вивчалась фізика, математика, математична логіка, біологія, фізіологія вищої нервової діяльності. Колись навіть хімія.

Вчився в математичному класі Вінницької школи №32. Планував на історичний поступати, а потім в останній момент дізнався про існування філософії. А математику я завжди любив. Це найкращий спосіб організувати мізки. Зрештою, філософія з'явилася як наслідок виникнення математики особливого типу. І ці науки мають давній, я б сказав, генетичний зв'язок. Філософія існуватиме допоки існуватиме теоретичне мислення. Воно існувало не завжди. Якщо колись припиниться, тоді припиниться і філософія. А найчистіший різновид теорії — це математична теорія. І тому тут завжди буде внутрішня симпатія.

Як Вам думка, що філософія — річ досить беззмістовна, розпливчате говоріння про буть-що.

Тут є два пояснення: або люди, котрі її висловлюють, не зовсім розуміють, що їм кажуть; або те, що їм кажуть, це не зовсім філософія. Аби висловлювати розпливчасті думки, не обов'язково бути філософом. Це скорше політична спеціалізація. А філософія — дуже точна наука, хоча і не має справи з числами і формулами. Є ще логіка мислення. І попри свою словесну форму, вона має досить жорстку організацію. Філософія без точного мислення — не філософія. То вже інша форма світогляду. А філософія — це те, що пов'язане з теоретичним мисленням і строгим логічним доведенням.

«ІОН — 2006»

З 10 по 14 жовтня у нашому університеті проходила V міжнародна конференція «Інтернет–Освіта–Наука-2006».

Цього року на конференцію було подано 218 доповідей від 350 представників з 16 країн світу (Азербайджану, Білорусі, Болгарії, Великої Британії, Греції, Ізраїлю, Італії, Казахстану, Литви, Молдови, Німеччини, Росії, Румунії, України, Франції, Швеції). Взяли участь у роботі «ІОН-2006» науковці з 20 міст України.

Учасники «ІОН-2006» — кандидат технічних наук, доцент Олександр РОМАНЮК і доктор Андерс ХАСТ, університет Євле (Швеція) та студентка ВНТУ Ірина МИКИТЮК (група 1МЗВ-04)

Започаткована у 1998 році у ВНТУ, конференція «ІОН» з кожним роком набуває все більшої популярності. Позаторік три її етапи послідовно пройшли в університеті святих Кирила і Мефодія міста Велико Тирново (Болгарія), Вінницькому національному технічному університеті та Бакинському державному університеті (Азербайджан).

Проблема розвитку та застосування інформаційних технологій сьогодні є вирішальною для розвитку інформаційного суспільства. Саме тому тематика конференції викликає неабиякий інтерес у представників різних країн, які приїждять до Вінниці щодва роки для обговорення нових наукових і практичних результатів використання Інтернет і комп'ютерних технологій у науці, освіті й виробництві. Приїждять, аби обмінятися ідеями, знайти спільні напрямки досліджень і зміцнити співпрацю між навчальними, науковими і виробничими закладами, налагодити нові контакти і залучити молодь до наукового пошуку.

Нині працювало дев'ять секцій:

- ☞ Інтернет та інформаційні технології в освіті та наукових дослідженнях;
- ☞ Методологія та практика дистанційної освіти;
- ☞ Психологія кіберпростору;
- ☞ Інформаційні технології в економіці;
- ☞ Програмне забезпечення для Інтернет;
- ☞ Комп'ютерні мережі та захист інформації;
- ☞ Технології обробки та передачі зображень;
- ☞ Інтелектуальні інформаційні системи;
- ☞ Комп'ютерне моделювання у наукових дослідженнях.

По кожній секції було визначено кращі доповіді, автори яких отримали сертифікати. Наявність мультимедійних проєкторів забезпечила можливість презентації доповідей на найсучаснішому рівні.

Усім учасникам під час роботи конференції та її

Доктор технічних наук, професор Олексій АЗАРОВ вручає сертифікат за кращу доповідь на секції «Психологія кіберпростору» Ларисі КОСАРЕВІЙ, завідувачу лабораторії соціологічних досліджень ВНТУ, психологу ВНТУ

семінарів був забезпечений доступ до Інтернет.

Дуже сподобався учасникам збірник матеріалів конференції виданий до її початку університетським видавництвом «УНІВЕРСУМ-Вінниця». Матеріали доповідей конференції опубліковані в двотомному збірнику, загальним обсягом 750 сторінок.

Чудовою традицією конференції стало проведення визначеними фахівцями України та зарубіжжя, поряд з пленарним та секційними засіданнями, також практичних семінарів, майстер-класів, дискусій, круглих столів, психологічних тестувань та тренінгів, презентацій. Учасники «ІОН» мають можливість ознайомитися не лише з теоретичними засадами, але й з практичними результатами застосування запропонованих авторами методик.

Ось і цього разу велику зацікавленість учасників та гостей конференції викликали практичні заняття з засвоєння технологій та методик дистанційного навчання, ознайомлення з комп'ютерними технологіями психодіагностики, «круглий стіл», на якому обговорювалось створення єдиного інформаційного навчального простору в Україні. А також презентація VII рамкової програми Європейського Союзу для досліджень, технологічного розвитку та демонстраційної діяльності. Якість проведених заходів була дуже високою.

Слід відзначити велику організаційну роботу, яку виконали студенти четвертого та п'ятого курсів кафедри інтелектуальних систем.

Для учасників конференції була підготовлена і насичена культурна програма. Нікого не залишили байдужими екскурсія до художнього музею університету, екскурсія Вінницею та поїздка до ландшафтного парку Софіївка.

Всі учасники відзначили високий рівень організації конференції і висловили побажання знову зустрітись у Вінниці на черговій, уже VI конференції «ІОН» у 2008 році.

Володимир МЕСЮРА,
кандидат технічних наук, доцент кафедри ІС

ЗА 35 РОКІВ — 3500 ФАХІВЦІВ. СЕРЕД ЯКИХ ГОЛОВНИЙ ЕНЕРГЕТИК КОСМОДРОМУ БАЙКОНУР

Наша кафедра була створена у 1971 році і тоді мала назву «Електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства». Це була перша профільна кафедра на енергетичному факультеті. Її засновником є кандидат технічних наук, доцент Володимир АББАКУМОВ. Нині кафедра ЕСЕС — електротехнічних систем електроспоживання та енергозбереження входить до складу факультету електроенергетики Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки. Очолює її доктор технічних наук, професор Михайло БУРБЕЛО.

У складі кафедри 2 професори, доктори технічних наук, 5 доцентів: троє кандидати технічних наук і двоє кандидати економічних наук, 4 старших викладачі, 9 асистентів, 5 аспірантів, інженерно-технічний персонал — 4 особи.

Основні наукові напрямки: енергозбереження, оптимізація і керування якістю електричної енергії, інформаційно-вимірювальні системи електроенергетичних об'єктів. Для оволодіння навиками роботи з сучасними інформаційними технологіями, кафедрою впроваджена система неперервної комп'ютерної підготовки студентів.

Кафедра ЕСЕС є випускаючою за двома спеціальностями: 7.090603 — Електротехнічні системи електроспоживання та 7.000008 — Енергетичний менеджмент, на базі бакалаврського напрямку «Електротехніка».

У навчальних планах спеціальності «Електротехнічні системи електроспоживання» передбачена спеціалізація «Електротехнічні системи електроспоживання та енергонагляд», за якою здійснюється підготовка фахівців для служб Держенергонагляду та Державного комітету з енергозбереження.

Кафедра має ліцензію на підготовку магістрів за спеціальністю 8.090603 «Електротехнічні системи електроспоживання». На навчання за планами магістерської підготовки зараховуються на конкурсній основі студенти, які закінчили бакалаврську підготовку і виявили здібності до наукової роботи. Термін навчання в магістратурі — 1,5 року.

З 1971 року колективом кафедри підготовлено понад 3000 фахівців для народного господарства та понад 500 — для зарубіжних країн з різних спеціальностей і спеціалізацій. Кафедра ЕСЕС стала відправною точкою для багатьох тепер уже відомих та успішних людей, які зараз займають високі посади. Так, наприклад, енергетиком космодрому Байконур довгий час був наш випускник, третина головних енергетиків промислових підприємств також наші випускники. Серед керівництва «Вінницяобленерго» — 19 випускників, керівництво районних електричних мереж Вінницької області — 26 випускників.

Кафедра підтримує тісні зв'язки з багатьма провідними науковими і навчальними закладами країн СНД та Європи. В 1991 році на базі кафедри відбулась Всесоюзна нарада завідувачів кафедр електропостачання промислових підприємств, яка позитивно оцінила вклад кафедри в підготовку інженерів-електриків.

Матеріально-технічним забезпеченням підготовки фахівців займаються: завідувачі лабораторіями; АГЧ і технічні служби університету; підприємства-спонсори — ДАЕК «Вінницяобленерго» та інші.

Основні напрями розвитку кафедри: підготовка висококваліфікованих кадрів — докторів і кандидатів наук; постійне підвищення кваліфікації професорсько-викладацького складу шляхом стажування на провідних підприємствах енергетичної галузі; покращення якості навчального процесу, подальше впровадження кредитно-модульної системи оцінювання знань студентів; покращення якості курсового і дипломного проектування шляхом використання передового досвіду проектних організацій і новітнього електроустаткування; поліпшення матеріально-технічної бази кафедри; підвищення рівня комп'ютеризації навчальних дисциплін, широке впровадження САПР і дистанційного навчання; вдосконалення науково-дослідної роботи студентів, зміцнення творчих зв'язків та співробітництво з провідними вищими навчальними закладами, науковими і проектними установами та промисловими підприємствами України і зарубіжжя.

На кафедрі відновлено науково-дослідні роботи за господарською і держбюджетною тематикою та залучено до її виконання студентів. За період існування кафедри ЕСЕС підготовлено і захищено дві докторські дисертації: в 2000 році Броніславом РОГАЛЬСЬКИМ; в 2005 році — Михайлом БУРБЕЛОЮ, а також дев'ять кандидатських дисертацій. Два місяці тому захистив кандидатську дисертацію В'ячеслав КАМІНСЬКИЙ. Працюють над докторськими дисертаціями доценти Леонід ТЕРЕШКЕВИЧ, Олександр ДЕМОВ. Співробітниками кафедри протягом 2002—2005 рр. опубліковано 67 наукових статей, у тому числі 12 в періодичних виданнях та наукових працях Академії наук України і закордонних журналах. За цей період викладачі кафедри одержали 5 патентів на винаходи.

Активну участь в наукових дослідженнях кафедри беруть студенти спеціальності 7.090603, які були неодноразовими призерами студентських олімпіад за спеціальністю. Ними за 2002-2004 рр. зроблено 76 доповідей на студентських конференціях ВНТУ, опубліковано 12 статей і тез доповідей, отримано 2 патенти на винаходи.

Колектив кафедри ЕСЕС дружний. Більшість викладачів — випускники цієї кафедри, які працюють пліч-о-пліч багато років. Колектив кафедри підтримує тісний зв'язок з випускниками. На святкуванні 35-річчя кафедри приїхали понад 100 випускників різних років навчання з усієї України. Серед них Анатолій ЛУЦИШИН — генеральний директор ДП «Енергоринок», Микола НІЦАК — генеральний директор ДАЕК АК «Вінницяобленерго» та багато інших.

Юлія ЛИСОГОР,
аспірант кафедри ЕСЕС

ВЕСНУ ЖИТТЯ ПОЧИНАЄ

«СТУДЕНТСЬКА ОСІНЬ»

На концертах чи інших мистецьких дійствах у клубі нашого університету завжди аншлаг. І відбуваються вони часто, і актова зала чималенька, і справа не в заїжджих «зірках». Хоча «зірки» є, але наші, університетські. То вже потім, отримавши диплом, вони виходять на вищі орбіти. Як приміром випускник нашого ВНТУ Віталій ФОРОНОВ, котрий нині є солістом Національного хору імені Верьовки.

Чи, скажімо, Ярослав ФІЛІП. Успішно завершивши навчання, тепер сам є викладачем, але продовжує своє студентство в Київському національному університеті культури, пише кандидатську дисертацію з економіки і керує класом естрадного вокалу університетського клубу.

І Ярослав, і Віталій є відкриттям саме «Студентської осені». Як і Катя БАШТОВА, Юля КОВАЛЬЧУК, Оленка МЕНЗУЛ...

А власне сама «Студентська осінь» почалась у нашому університеті 6 років тому — у 2000-му. Зініціювала цей конкурс заслужений працівник народної освіти України, проректор з виховної роботи ВНТУ, професор Тамара БУЯЛЬСЬКА. До речі, Тамара Болеславівна за впровадження у навчально-виховний процес перспективних освітніх технологій нагороджена Почесним дипломом III виставки-презентації «Інноваційні технології навчання», яка відбулась 26—28 жовтня у столиці держави під патронатом Міністерства освіти і науки України.

Тож, слово голові журі конкурсу «Студентська осінь», професору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ.

«НА УНІВЕРСИТЕТСЬКУ СЦЕНУ МОЖЕ ВИХОДИТИ ТІЛЬКИ УСПІШНИЙ СТУДЕНТ»

— Давньою традицією нашого університету був щорічний пошук талантів першокурсників. Зазвичай цим опікувались директор клубу ВНТУ та заступники деканів з виховної роботи. Але першокурсники, збагнувши який великий обсяг завдань мають, що вчитися не так то просто і треба багато працювати (до того ж, в кінці 90-х почали в університетському навчальному процесі акцентувати на самостійній роботі студентів), не охоче зізнавались, що були у шкільній самодіяльності, що мають хист до сцени. І запрошення до гуртків художньої самодіяльності не дуже сприймали. Траплялись ситуації, коли студенти дещо запізно починали відчувати, що саме у художній самодіяльності можуть себе зреалізувати. На третьому або навіть четвертому курсі починали шкодувати, що раніше не прийшли до клубу. Яскравий приклад Дмитро ЯРОВИЙ — маючи сценічні здібності та організаторські нахили (до речі, він чудово танцює), з'явився на університетській сцені і почав активно працювати у студентському самоврядуванні лише на четвертому курсі. А до того був повністю поглинутий навчанням.

Я замислилась над тим, як зробити, аби для студентів участь у гуртках художньої самодіяльності була привабливою. Водночас не знижуючи вимоги щодо пріоритетності навчання. Я дотримуюсь цього принципу і стосовно участі у будь-якій громадській діяльності. Є надлишок енергії, є надлишок часу, ідей — лише тоді, але не за рахунок навчання. Раніш траплялось, що директор клубу зверталася до викладачів з проханням бути поблажливішим до студентів, котрі виступають на сцені. Я вважаю, що це не зовсім коректна ситуація стосовно самих студентів як майбутніх фахівців, адже вони сюди прийшли насамперед здобувати професію. Отож, я поставила перед клубом, на Раді з виховної роботи перед

заступниками деканів вимогу: якщо студент має проблеми з навчанням, якщо у нього не вистачає часу на підготовку до занять, то він має насамперед підняти успішність, а вже потім знову повернутись до занять художньою самодіяльністю. Звісно, це викликало внутрішню паніку: говорили, що така вимога розвалить художню самодіяльність. Хоча ми не забороняли відвідувати гуртки студентам, що мають проблеми з навчанням. Але на університетську сцену може виходити тільки успішний студент.

Цікаво: студенти, які мали великий потяг до мистецтва, до художньої самодіяльності почали підвищувати свій рейтинг навчання — виходячи на сцену, отримували позитивну енергію. Звертались до своїх однокурсників, ті охоче їм допомагали. Зуміли знаходити час, аби і навчатися, і виступати. Ця моя вимога ніякою мірою не розривувала студентську художню самодіяльність.

ЯК СТАТИ «ЗІРКОЮ»

— Перші заняття з культурології у вересні присвячуємо знайомству першокурсників із нашим клубом, з університетською художньою самодіяльністю. Програма цих занять справляє на першокурсників завжди дуже велике враження. На цих заняттях наголошую, що студенти, які виступають на університетській сцені, не лише мистецьки обдаровані, а й добре вчаться, займаються науковою роботою, громадською діяльністю, спортом, є активними учасниками студентського самоврядування. Ми на культурології це започаткували ще у 1997 році. Обсяг цієї програми з кожним роком збільшуємо. І вже цього року на першому занятті з культурології я спланувала яскраве шоу-презентацію наших гуртків, яке допомогли зреалізувати директор університетського клубу Катерина ФЕДОРЕНКО та Ярослав ФІЛІП. Оскільки студентська виконавська майстерність справила на першокурсників велике враження (про що вони дуже емоційно і доброзичливо писали у

своїх творчих роботах), тому охочих взяти участь у «Студентській осені-2006» було надзвичайно багато.

Навіть ті першокурсники, котрі не мають належних сценічних здібностей, дуже прагнули вийти на сцену. І ми їм дозволили.

Коли людина відчула себе у світлі прожекторів, коли відчула підтримку однокурсників, коли після «Студентської осені» впізнають — стає хай малесенькою, але «зіркою». І це величезний стимул для самоствердження.

Студенти розуміють: аби мати право виходити на сцену, повинні шліфувати талант і свої здібності під керівництвом фахівців університетського клубу. «Студентська осінь» стимулює розвиток у студентів сценічних здібностей, і до того ж молода людина відчуває себе комфортніше, коли має відчуття повноцінності життя, коли багато встигає і досягає.

Раніше, коли я працювала у технікумі, проводила там подібні конкурси за принципом «шукаємо таланти». І запропонувала провести такий конкурс художньої самодіяльності у нас. Спочатку «Студентську осінь» проводили, долаючи величезну кількість проблем. Нині з ними успішно справились, адже усе приходить з досвідом. Два роки тому помітили: ставимо завдання віднайти таланти, залучити першокурсників до сцени, а паралельно наша «Студентська осінь» допомагає першокурсникам заприятелювати, подружитися. Готуючи програму, першокурсники поєднуються не лише в межах однієї групи, а й у межах факультету й інституту. Окрім того, (що мені дуже подобається) спостерігається єднання не лише поміж першокурсниками. Два роки тому я запропонувала старшокурсникам допомогти першокурсникам організувати програму, самим відібрати тих, хто має хист до сцени. І це виявилось чудовим приводом подружитись студентам усіх курсів.

УСЕ З РАДІСТЮ

— «Студентська осінь-2006» порадувала тим, що кожен інститут зрозумів вимоги, які ставимо, організовуючи цей конкурс. Кожен інститут представив цілісну концертну програму. (Раніш то був просто набір номерів, без спільної логіки). А тепер виступи поєднувались загальним сценарієм, кожен інститут мав своє обличчя. Це теж студентська творчість, коли першокурсники пишуть сценарії. Цього року «Студентська осінь» була надзвичайно яскрава, надзвичайно костюмована. Усі програми мали логічний початок і логічне завершення. Безперечно, жоден номер не був досконалим. Але студенти усе робили з радістю, охоче. Ця «Студентська осінь» відрізнялась ще й тим, що я називаю етикою вдячності: кожен, хто виступав, дякував глядачам, тим, хто йому допомагав, організаторам. І це було широко. Зал теж був дуже доброзичливий.

Перші роки заступникам деканів було дуже важко складати програму виступів, оскільки не було достатнього досвіду, та й студенти не дуже охоче зголошувались

Співає Юлія КОВАЛЬЧУК, яка теж є відкриттям «Студентської осені»

брати участь у конкурсі, не розуміючи наших концептуальних вимог. Я наполягала, що університетська сцена повинна відповідати критеріям університетського рівня. Трапляється, що програми не дуже досконалі, але загальна організація має бути коректною, шляхетною. Студенти раніш прагнули (і цього року трапилось) «протягнути» на сцену те, що ми називаємо «культурою вулиці». Приміром, танці в стилі «хіп-хоп» або естетику попси. Дівчата інколи виходили на сцену з танцями, які дещо властиві нічному клубу. На мій погляд, таке не варто виносити на університетську сцену, для цього є дискотека.

«Студентська осінь» віднаходить серед першокурсників тих, хто закінчив музичну школу і має змогу нам допомогти в організації культурологічного практикуму. Свого часу Володя ЗАРУДНЯК, якого теж відкрила «Студентська осінь», виступав на культурології з величезною програмою. Грав без нот таку велику кількість творів! Напам'ять грав «Токату і фугу ре мінор» Баха! Грав і классику, і сучасних композиторів.

Щороку до нас приходять першокурсники, які закінчили музичну школу. Але рівень знань і майстерності щораз, на жаль, усе нижчий. У кожного студента, який закінчив музичну школу, раніш був чималий репертуар, навіть досить серйозний. Зараз деякі випускники музичних шкіл не знають ні композиторів, ні назв їхніх творів, без нот не можуть нічого зіграти.

Звернула увагу, що на «Студентській осені-2006» першокурсники кожного інституту намагались показати якусь сценку. Чудово, що у нас студенти із драматичними задатками, і серед першокурсників їх є чимало. Власні вірші читав Ігор ПОЛИЩУК Інституту РТЗП. Цього року наші першокурсники прихильно ставились до поетичного слова, читали вірші Ліни КОСТЕНКО, і зал дуже уважно слухав. Дві студентки ІНБТЕГП грали на сопілках. Дуже сподобався квартет ІНАЕКСУ — дві електрогітари, баян і саксофон. Вони вперше так зібралися, але якщо дати їм можливість далі розвиватися, то може з них і складеться колектив.

Зараз, я вважаю, не має сенсу називати кращих виконавців. Усі заслуговують на подяку!

П'ЕДЕСТАЛ «СТУДЕНТСЬКОЇ ОСЕНІ»

ПЕРШЕ МІСЦЕ виборов Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління.
ДРУГЕ МІСЦЕ поділили першокурсники Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки й Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання.

ТРЕТЄ МІСЦЕ здобули студенти Інституту менеджменту й Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування. (До речі, цього року ІНРТЗП виступив найкраще, порівняно з попередніми роками).

ЧЕТВЕРТЕ МІСЦЕ дісталось Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії й Інституту машинобудування та транспорту.

Студрада

Якщо ти молодий, активний, креативний і хочеш зробити своє життя яскравим та можеш допомогти в цьому іншим — приєднуйся!

Чекаємо на тебе щопонеділка з 15.00—18.00 години в офісі Студентської ради (поблизу профкому)!

Детальнішу інформацію можеш дізнатися у Студентській раді свого інституту!

Поселення відбулося. Але й нині старшокурсники продовжують допомагати першокурсникам — адаптуватись до умов проживання у гуртожитку, зрозуміти важливість дотримання його правил, врешті, познайомитись.

Заступник проректора з виховної роботи Микола ПРИЩАК:

«Першокурсники отримують гуртожиток усі, а студенти наступних курсів в університетські гуртожитки поселяються на основі конкурсного відбору. Є Положення про конкурс, де чітко виписані критерії. Конкурс проводить комісія з поселення, у яку входять заступники декана, завідувачі гуртожитків і заступник директора студмістечка. Членами комісії на правах дорадчого голосу є також голови студентських рад гуртожитків і представники студентського профкому в гуртожитку. Студентські ради беруть активну участь в організації цього конкурсу, комісія враховує їхні думки стосовно того, кого варт поселяти в гуртожиток, а кого може й ні».

Директор студмістечка Микола МРИХ:

«Усі першокурсники, які потребували гуртожиток, його отримали. Студентська рада значно пришвидшила процес поселення. Показували кімнати, відповідали на запитання, розповідали про умови проживання, про виховну роботу в університеті. Хто із студрадівців працював найкраще, я визначити не можу — усе відбувалось сплановано і логічно. Нарікань від батьків ми не чули. Лише подяки».

ГУРТОЖИТОК — РІДНИЙ ДІМ

Цьогоріч першокурсниками нашого університету стало понад півтори тисячі студентів. Більшість їх мешкатиме у гуртожитку. Основною метою студентської ради студмістечка було зробити поселення легким і швидким. Можна певною мірою сказати, що ми впорались з цим завданням.

Поселення 1-го курсу ми розпочали ще 28 серпня. Кожна студентська рада гуртожитку співпрацювала з загуртожитками та заступниками деканів з виховної роботи. Це дало змогу уникнути черг біля деканатів і кабінетів завідувачів гуртожитків. Основна проблема, яка виникла у батьків і студентів при поселенні — непоінформованість. Отож, донести інформацію вважали своїм основним завданням.

Хочеться також відзначити, що активно працювали студентські ради усіх гуртожитків. Загін ППГУ теж не був осторонь і при необхідності допомагав наводити лад.

Варто подякувати за вагому допомогу у поселенні студентів:

НОВООБРАНИЙ СКЛАД ПРЕЗИДІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ ВНТУ

Тетяна ЧЕРНЯХОВИЧ, студентка 4-го курсу ІнТКІ — голова президії;

Андрій ШВЕДЮК, магістрант — перший заступник голови;

Ольга ФІЛОНОВА, магістрант — другий заступник;

Леся КРИТЮК, магістрант — третій заступник;

Людмила МАЛИШКО, студентка 3-го курсу ІнТКІ — секретар.

Інститут БТГЕП

Юрій ДОРОНІН — голова студентської ради факультету ТГЕП;

Ростислав РАФАЛЬСЬКИЙ — голова студентської ради факультету ББМ.

Інститут ЕЕЕМ

Анна ПЛЕШКО — голова студентської ради факультету ЕЕ;

Олена КОВАЛЬЧУК — голова студентської ради факультету КСЕСЕР.

Інститут АЕКСУ

Дмитро ГУК — голова студентської ради факультету ФЕЛТ;

Анна БОЙЧУК — голова студентської ради факультету АКСУ.

Інститут МТ

Олександр БАРАБАН — голова студентської ради факультету АРВ;

Надія КИЗЛЮК — голова студентської ради факультету ТАКМ.

Інститут М

Наталія ТИНДИК — голова студентської ради факультету ФЗЕМ;

Катерина БАРТЕЦЬКА — голова студентської ради факультету ІПСМ.

Інститут ІТКІ

Сергій ДІДУК — голова студентської ради факультету КІ;

Віталій ГРІЗОВСЬКИЙ — голова студентської ради факультету КСМ.

Інститут РТЗП

Богдан МАРТИНЮК — голова студентської ради факультету РТТК;

Олександр ОСАУЛЕНКО — голова студентської ради факультету МБЕП.

гуртожиток № 2: Леся КРИТЮК, Інна НАГОРНА, Олександр КОГУТ;

гуртожиток № 3: Тетяна ШЕВЧУК, Людмила ГАВЮК, Олег ІЩУН;

гуртожиток № 4: Олексій МАНДИБУРА, Лілія ЛЕВЧИШИНА, Інна СКАРБОВИЧУК;

гуртожиток № 5: Ольга ПУЩІЛЬ, Юлія ШАРУК, Сергій БЕССАРАБ, Андрій МЕЛЬНИК, Олександр КОВАЛЕНКО;

гуртожиток № 6: Владислав ПОГРЕБНЯК, Наталія ШЕВЧЕНКО, Анна БОЙЧУК.

Уміло координувала роботу студентських рад гуртожитків голова студентської ради студмістечка Леся КРИТЮК, яка щоденно перевіряла стан справ у кожному гуртожитку.

Вадим ПОГРЕБНЯК,
заступник голови студради студмістечка ВНТУ

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ: ДО ДУХОВНОСТІ, ЄДНОСТІ ТА БЛАГОПОЛУЧЧЯ ЧЕРЕЗ ДІЮ КОЖНОГО

У Коблево Миколаївської області відбувся II Міжрегіональний молодіжний форум «Якою бути Україні?». Мета — аби молодь розробила національну ідею.

Понад 3000 небайдужих до майбутнього своєї держави людей: представників різних гілок суспільства — політики, бізнесу, громадських організацій, журналістів та студентства України, з'їхались на це зібрання. Ініціатор форуму — голова Миколаївської облдержадміністрації Олександр САДИКОВ: «Саме молодь, а не люди старшого покоління повинні розробляти національну ідею, оскільки їм будувати майбутнє України».

Особливим заходом форуму була стратегічна гра «Обрій-2006», під час якої розробляли модель національної ідеї. Для участі у грі відібрали представників від кожного регіону. Гру проводили досвідчені тренери. На початку гри Галина ЛОКТІОНОВА, автор ідеї «Обрію-2006», заступник директора Української соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді, доктор педагогічних наук, ознайомила з основними принципами гри. Учасники насамперед обмінялись думками з приводу свого розуміння національної ідеї. Так створились 6 основних критеріїв національної ідеї — «Шість П»: **Патріотизм, Простота розуміння, Прагматичність, Прогностичність, Причетність, Порозуміння.**

Далі учасників розподілили на три групи, умовно представляючи владу, бізнес, громадські організації. Робота у групах — етап гри, коли кожен учасник пропонує власні пропозиції, які потім обговорюються та обмірковуються усіма членами групи, а далі група має представити одну загальну ідею. За результатами з трьох пропозицій потрібно обрати одну.

Національна ідея в баченні групи «громадські організації»: «До духовності через самоусвідомлення, до благополуччя через дію кожного, до єдності через порозуміння». В центрі їх моделі людина. І кожен компонент ідеї є рівнозначним і важливим.

Група «влада» як національну ідею запропонувала: «В Україні своя правда, і сила, і воля. Єдність, право, віра, доля. Слава Україні!». Ці слова на думку команди, враховують всі критерії національної ідеї. Вони дуже патріотичні і легко запам'ятовуються.

Третя команда «бізнес»: «Через благополуччя кожного та порозуміння збудуємо єдину, заможну, незалежну Україну». У їхньому баченні це дуже універсальна формула, що здатна згуртувати навколо себе народ України.

Крім стратегічної гри на форумі відбувались круглі столи, спортивні змагання та виставки. Зокрема був проведений круглий стіл на тему: «Студентське самоврядування як складова Болонського процесу» за участю радників міністрів освіти і науки України та міністра сім'ї молоді та спорту. Ми мали змогу поспілкуватись з Іриною ГЕРАЦЕНКО, тоді ще прес-секретарем президента України; Ксенією ЛЯПІНОЮ, народним депутатом України; відомим адвокатом Олексієм РЕЗНИКОВИМ; лідером гурту «ВВ» Олегом СКРИПКОЮ. Щовечора відбувались концерти, виступали Наталя МОГИЛЕВСЬКА та учасники проекту «Шанс», «Танок на майдані Конго», «ВВ».

Під час обговорення кінцевого варіанту національної ідеї виникали палкі дискусії, та все ж ми дійшли консенсусу. Національна ідея в нашому розумінні: **«До духовності, єдності та благополуччя через дію кожного».**

Ефективність національної ідеї залежить від кожного з нас. Нехай кожен докладе зусилля для її втілення у своєму навчальному закладі, громадській організації, повсюди. І тоді ми будемо жити в тій країні, яку збудуємо самі.

Слава Україні! Героям Слава!

Костянтин КОВАЛЬ, аспірант ВНТУ, член колегії ВСР, Вікторія МАЛЮСЬКА, ВТЕІ КНТЕУ

БУТИ СТУДЕНТСЬКОМУ БРАТСТВУ НА НОВІЙ ОСНОВІ!

ДО МОЛОДІЖНОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВВІЙШЛИ АКТИВІСТИ ДЕВ'ЯТИ ВІННИЦЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Студентське самоврядування в останні роки стало невід'ємною частиною життя багатьох університетів України. Воно, як і раніше, продовжує генерувати нові ідеї суспільних перетворень.

Та час показав, що сучасному студентству не вистачає згуртованості у боротьбі за власні права та добробут. Під час кожної передвиборчої компанії з вуст представників усіх без винятку політичних сил лунають обіцянки про негайне прийняття закону «Про студентське самоврядування». Цей закон створив би правове підґрунтя діяльності органів студентського самоврядування, надавши можливість отримувати кошти від міжнародних установ, громадських організацій, а головне, власними силами заробляти кошти на свої потреби замість висіння фінансовим тягарем на шиї у адміністрації.

Отож, 25 жовтня відбулася установча конференція Вінницької обласної молодіжної громадської організації «Фонд студентських ініціатив». На конференції були присутні голова облдержадміністрації Олександр Домбровський, секретар профільної комісії з питань молоді, спорту та туризму Олександр Гавриш та представники депутатського корпусу.

Затверджено статут громадської організації та обрано її керівництво. Після нетривалих дебатов президентом Вінницької обласної молодіжної громадської організації «Фонд студентських ініціатив» було обрано аспіранта Вінницького національного технічного університету Костянтина КОВАЛЯ, а віце-президентом — Віктора ПЕРЛОВА, студента цього ж ВНЗ.

Андрій КОВАЛЬ
«Подолія» № 47 (2674) за 2006 рік

III КОНФЕРЕНЦІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

У її роботі взяв участь міністр освіти і науки України Станіслав НІКОЛАЄНКО. Виступаючи на урочистому відкритті цього високого заходу, чільник українських освітян наголосив на плідній взаємодії зі студентським активом і зауважив численність пропозицій ВСР міністерству: «Наша взаємодія є сигналом суспільству, ректоратам. Ми працюємо, діючи за принципом — роби, як я».

«Я вважаю, що ВСР зміцнює своє становище, свою структуру та плідно розвивається, — зазначив міністр. — У нас одне завдання та спільна мета: щоб кожен відбувся як громадянин України».

Ректор НАУ, Віталій БАБАК: «Все починається і закінчується професіоналізмом. Тому не треба студентам влазити у політику», адже мета студентського активу — це співпраця зі студентами стосовно навчання.

«Я б відмінив іспити, — заявив В. П. Бабак, — а приймав би студентів до ВНЗ без екзаменів, а впродовж першого навчального року визначав би за успішністю студента, навчатиметься він за бюджетні кошти чи за контрактом».

Сучасне студентське самоврядування має бути самодостатнім. А його головна робота — допомагати у працевлаштуванні та турбуватися про малозабезпечених студентів й студентів-сиріт.

Координатори регіонів наголосили на необхідності збільшення підтримки студентського самоуправління від адміністрації ВНЗ, «але головне, щоб ця допомога не переросла в доміную та керівний орган». Роман БОЖИНОВ, член Колегії ВСР від Донецької області, процитував Черчіля, закликаючи новообрану колегію бути революціонерами, але щоб студентське самоврядування «не вляпалось в історію, а стало гідним представником його інтересів».

Сесія — це не лише іспити, заліки. Делегати III Конференції Всеукраїнської студентської ради у цьому переконалися.

Прийняття змін до Положення про Всеукраїнську студентську раду при МОН; прийняття нових членів; звіт тимчасової комісії; річний звіт ВСР; виступ PR-менеджера Секретаріату ВСР зі стратегією розвитку зв'язків із громадськістю; визначення основних напрямків діяльності та розвитку ВСР — такими були основні питання конференції.

На сесії виступив представник Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту Олексій КЛЯШТОРНИЙ, який розповів про вже існуючі та майбутні молодіжні проекти. Зокрема, мова йшла про виділення коштів на фінансування молодіжних громадських організацій. Одним з важливих питань є підтримка молодіжних видань.

Велика увага надається міжнародним проектам, одним з яких є програма «Work and travel», за якою 100 українських студентів цього літа поїхали до Америки.

Найважливішим питанням, яке розглядалося на сесії, було прийняття змін до Положення про Всеукраїнську студентську раду. Його обговорювали найдовше і найбухливіше. Основна зміна — створення обласних студентських рад, які обирають членів Колегії.

Заслухали звіт про роботу Колегії. Відкритим голосуванням її було визнано задовільною.

Незабаром планується прийом ВСР делегацій з Польщі, Норвегії, Німеччини. Крім того, заходи, спрямовані на популяризацію здорового способу життя, підтримуватимуться Фондом Народонаселення ООН в Україні.

Одразу після сесії відбулося засідання обласних рад, на яких було сформовано склад Колегії Всеукраїнської студентської ради. Від Вінниччини до неї увійшли я, Андрій Шведюк, та Костянтин КОВАЛЬ.

СЬОМЕ ЗАСІДАННЯ КОЛЕГІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ

Планувалося провести засідання на базі міжнародного дитячого центру «Артек». На жаль, його перенесли до Києва. Додатковим фактором, що ускладнював ситуацію, став збіг у часі офіційного візиту до України делегації ESIB (European Student Informational Burro). Попри всі перепони секретаріат ВСР за сприяння Європейського та Національного авіаційного університетів організував та провів засідання Колегії. Воно проводилося на базі Європейського університету.

Програма роботи сьомого засідання Колегії була надзвичайно насиченою. Від поточних питань роботи Колегії (звітів координаторів комісій, прийняття робочих документів) до обговорення внесення змін до закону України «Про вищу освіту». Програмою було передбачено чотири Work Shop по робочих документах, що мали бути прийняті Колегією, по робочому плану комісії та секретаріату ВСР на 2006—2007 н. р та по програмі «Студентському самоврядуванню — реальні права».

У рамках Євроінтеграції нашої країни, ВСР активно співпрацює з ESIB. Кульмінацією цієї співпраці неодмінно буде прийняття ВСР у члени ESIB. З 27 вересня по 4 жовтня в Україні перебувала делегація ESIB. Студенти з Мальти, Німеччини, Норвегії, Польщі та Білорусії ділилися досвідом з членами Колегії. Тема впровадження Болонського процесу викликала

найбільшу зацікавленість українських студентів. Також члени Колегії цікавились правовим статусом студентських організацій Європи, їх фінансуванням.

Бурхливими обговореннями супроводжувались усі без винятку Work Shop, проте саме в суперечці народжується істина.

Підсумком сьомого засідання Колегії стало прийняття за основу типового положення обласних студентських рад, положення про постійні та тимчасові комісії, експертні та робочі групи; прийняття в цілому Регламенту роботи Колегії. Було заслухано звіти координаторів постійних та тимчасові комісії, експертних та робочих груп. Прийнято рішення допрацювати до четвертої конференції Всеукраїнської студентської ради проект внесення змін до закону України «Про вищу освіту» та робочого плану комісії і секретаріату ВСР на 2006-2007 н. р. Створена робоча група з питання відновлення статті в бюджеті України про десятивідсотковий стипендіальний фонд.

Усю інформацію щодо роботи Всеукраїнської студентської ради та про ESIB, можете знайти на сторінці <http://studrada.info>

**Андрій ШВЕДЮК, перший заступник голови президії
Студентської ради ВНТУ, член колегії ВСР,
координатор комісії ВСР з міжнародного співробітництва**

Кафедра

НЕЗВИЧАЙНА ЗУСТРІЧ
ВИКЛАДАЧІВ ЗІ СТУДЕНТАМИ

Аби заприятитися з іноземними студентами, яких навчають української мови, налагодити справжні дружні стосунки, влаштували на кафедрі для своїх вихованців чудове, родинне свято. Запросили і керівників Інституту міжнародних зв'язків ВНТУ: директора ІМЗ, доктора технічних наук, професора Сергія ЮХИМЧУКА, заступників директора ІМЗ — доцента Наталю КОНДРАТЕНКО та Злату БОНДАРЕНКО.

У вишиваній сорочці ведуча святкової програми — завжди чарівна і привітна доцент Наталя П'ЯСТ. Одразу повідомила: зустріч зі студентами буде незвичайною — кожен викладач представить не тільки свої науково-методичні здобутки, а й розповідь про своє хобі.

Виявилося, що співробітники кафедри мають не тільки світлі голови, а й золоті руки. Завідувач кафедри, доктор філологічних наук, професор Лариса АЗАРОВА здивувала добірними ягодами та овочами з власної дачі. На виставці також були сплетені та вишиті Ларисою Євстахіївною сувеніри. Зачарував своїми живописними полотнами старший викладач Василь КОРЖЕНКО. Викликали захоплення саморобні іграшки старшого викладача Те-

тяни ІВАНЕЦЬ, писанки Наталі П'ЯСТ, плетений одяг викладача Людмили ГОРЧИНСЬКОЇ, малюнки та вишивання викладача Оксани СІНЬКОВОЇ. Неформальне спілкування викладачів зі студентами щохвилини поживлявалося. Виявилося, що на кафедрі є завзяті колекціонери, майстри з

Довідка.

На кафедрі мовознавства нашого університету працює 13 викладачів. Усім разом їм 520 років. Їхня загальна вага — 910 кг. Зріст — 21 м 45 см. Вони залюблені у життя, енергійні, працьовиті. Такими ж хочуть виховати і своїх студентів.

виготовлення солом'яних брилєв, вправні кондитери. Дегустація тортів, випеченого викладачем Марією ОПАНАСЮК, завершила презентацію доробку умільців кафедри.

Свої таланти демонстрували не тільки викладачі. Пісню «Куц калини» подарували присутнім студенти Наталя РИХЛЮК і «Містер Шарм-2006» Юрій ПОСТОВИЙ. Бурхливі оплески довго не вщухали після

виступу Рохаса РОБЛЕСА ХАВ'ЄРА — еквадорського студента, який просто зачарував усіх своїм співом, красивою іспанською мовою. Рохасу підспівували його земляки.

Студенти з Китаю, Еквадору, Камеруну, Таджикистану розповіли про свою

БАТЬКІВЩИНУ. Розповідь про рідний край таджицькі студенти закінчили танцем.

Веселі поради студентам підготували викладачі кафедри у яскравій стінгазеті «Studentis». Це латинське слово характеризує того, хто наполегливо працює і старанно навчається.

Тетяна ІВАНЕЦЬ, старший викладач кафедри українознавства

Палітра

КОЛАЖ У СТИЛІ МОДЕРН

У художньому музеї Центру культурології і виховання студентів нашого університету відкрилась нова виставка — експозиція полотен члена Національної спілки художників України Юрія КІЗИМОВА. Приурочена вона до 60-літнього ювілею майстра.

Народився Юрій Іванович у селі Посьєт Приморського краю. У 1973 році закінчив Московський державний технологічний інститут за фахом «художнє оформлення тканин». З того часу живе у Вінниці. Працює в галузі гобелену, декоративного розпису та графіки.

Художник є постійним членом журі міжнародного конкурсу дитячої мистецької творчості у Сочі.

Монументальні розписи Юрія КІЗИМОВА студенти ВНТУ мають змогу бачити щодня. «Мое місто» прикрашає перший поверх університетської ідальні. Інша монументальна робота — «Єгипет» у більярдному клубі «Elite Profi» Вінниці.

Твори митця закуплені Міністерством культури України, Міністерством культури РРФСР, а також зберігаються у Національному музеї історії України,

Вінницькому художньому музеї, у приватних колекціях України, Росії, Німеччини, Великої Британії, Франції, США, Ізраїлю, Португалії, Польщі. Юрій КІЗИМОВ — учасник обласних, республіканських та міжнародних виставок.

Останнім часом працює у графічних техніках (акварель, пастель, змішана техніка), а також у живописі.

КІЗИМОВ — художник філософського плану. Його полотна у кожного викликають різні асоціації. На відкритті виставки Юрій Іванович охоче кілька годин розповідав студентам про свої роботи. Відповідав на питання, пояснював, що таке гобелен, як він створюється. Власне живописом митець почав займатися не-

Юрій КІЗИМОВ у художньому музеї ВНТУ на фоні свого гобелену «Прогулянка по Варшаві»

давно. Цікавий тому, що використовує не лише олійні фарби, частіш фарбу «акрил». Він художник-естет. Навіть колір рамки гармоніє, співзвучний основному кольору картини. Студентам особливо подобаються колажні роботи Юрія Івановича у стилі модерн.

Інтелектуальні змагання

КОЗАЦЬКА СОТНЯ

У день Святої Покрови, який здавна вважається ще й святом українського козацтва, вінницька обласна організація «Просвіта» за підтримки Головного управління з внутрішньої політики Вінницької ОДА та нашого Вінницького національного технічного університету провела нетрадиційне відзначення цих своєрідних іменин козацтва. Влаштували тематичний інтелектуальний турнір «Що? Де? Коли?», пов'язаний з історією, звичаями українських лицарів — козаків.

Гравцям команд (їх було 22: з Вінниці, Житомира, Львова, Києва) довелося проявити не лише свої інтелектуальні здібності, а й фізичну витривалість оскільки змагались вони майже п'ять годин, відповідаючи на сто запитань. Турнірну дистанцію організатори розподілили на шість турів, за перемогу в яких вручали футболку з символікою інтелектуального марафону «Козацька сотня».

1 тур «Гетьманський» переміг «МІФ» (Київ).

2 тур «Філософський» знову переміг «МІФ».

3 тур «Вінегрет» — «Кварта» (Вінниця).

4 тур «Козацький» — знову «МІФ».

5 тур «Футбольний» — «Болт» (Вінниця).

6 тур «Козацький куліш» — «МІФ».

Як бачимо, найбільший врожай зібрали гості зі столиці, які виявили себе знавцями не тільки суто козацької тематики. Врешті вони здобули й загальну перемогу.

1. «МІФ» — 71 очко.

2. «Captain Jack» (Житомир) — 67.

3. «Лигунці» (Львів-Рівне-Сокаль) — 65.

Вінницькі команди «Болт» (64) і «Кварта» (62) трохи не дотягнули до призових місць. Компенсували вінничани свою невдачу у студентському заліку.

1. «Шалені негатрони» (Вінницький національний технічний університет) — 56.

2. «Трахтенброїд» (Вінницький національний технічний університет) — 49.

3. «МН» (Житомирський державний технологічний університет) — 43.

А змагались крім студентів цих університетів і представники ВДПУ, ВТЕІ та Вінницької філії університету «Україна».

Анатолій ТЕКЛЮК,
старший викладач кафедри філософії

«ІВАН ФРАНКО НЕ ПРОСТО ПОРТРЕТ НА КУПЮРИ В 20 ГРИВЕНЬ»

На початку 2006 року ВОО ВУТ «Просвіта» запропонувала Головному управлінню з внутрішньої політики Вінницької ОДА нетрадиційний спосіб відзначення знаменних дат та ювілеїв пов'язаних з історією української культури — інтелектуально-ігровий вечір. Суть такого дійства в тому, що учасники є активними шукачами, а не просто слухачами як зазвичай. Вони не лише мають знати творчість, біографію певного діяча культури, а вміти порівнювати, вловлювати асоціації і т. п. для того, щоб знайти відповідь далеко не на вікторині запитання. Хоча б до прикладу таке, що прозвучало під час інтелектуально-ігрового вечора «Незламний дух Каменяря», присвяченого 150-чю Франка:

*«...Її злодії не вкрадуть,
Її не згубиш по дорозі,
Вона є вільна серед пут.*

*Вона магніт посеред моря,
Найвищий скарб, безцінний дар...»*

Схожі слова про неї говорив і Будда, і Конфуцій. А взагалі її можна назвати іменем матері трьох відомих сестер. Що це за ім'я?»

Франко тут говорить про мудрість, але в даному випадку замало знати просто текст, треба ще й здогадатись, що мудрість по-давньогрецьки «sofia». І що йдеться про славнозвісних сестер Надію, Віру і Любов та матір їх Софію.

До такого інтелектуально-творчого змагання долучились 29 команд, які представляли чотири вінницьких університети, три коледжі, один технікум та чотири загальноосвітніх школи. В упертій боротьбі третє місце здобула команда аграрного університету «А-баба-га-ла-ма-га», друге — «Каменярь» з технічного коледжу. Перемогла ж досвідчена доросла команда «Болт», гравець якої відомий вінницький знавець Іван Шолохов, отримуючи приз від організаторів турніру, сказав: «Дякую, що нагадали: Іван Франко — це не просто портрет на купюрі в 20 гривень!».

Іван Якович Франко — і поет, і письменник, і драматург, і філософ, і дослідник фольклору, і громадський діяч, і просто ЛЮДИНА з великої літери.

Анатолій ТЕКЛЮК,
старший викладач кафедри філософії

ПРОШАВАЙ, ШПОРА!

Сучасні мобільні технології, без сумніву, вплинули на наше життя. Можливість швидкого і мобільного обміну інформацією укупі з мініатюризацією техніки, дозволила змінити наші підходи до звичайних моментів нашого життя.

Ще недавно кадри з фільму «Операція «И» та інші пригоди Шурика» здавалися нам вигадкою і не могли мати нічого загального з нашим повсякденним життям. Зараз же навіть у провінційних ВНЗ стала поширеною практика використання в якості шпори handsfree-, Bluetooth -, wireless-технологій.

Іспанські університети вирішили проблему в оригінальний спосіб. На допомогу були покликані військові технології. Під час випускних іспитів в іспанському цивільному університеті імені Енріко Тозі успішно застосували розробку іншого іспанського оборонного інституту. Пристрій називається C-Guard. Він успішно заглушив всі побутові пристрої, що працюють на цивільних частотах у радіусі 262 футів. Це на певний час зробило всі мобільні телефони мертвими шматочками пластику.

За чутками, розробками зацікавилися ректори київських ВНЗ.

<http://donpol.donntu.edu.ua/15—2006/25.html>

Gaudeamus!

«ВІННИЦЬКІ ПЕРЦІ» — У ФІНАЛІ ВИЩОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІГИ КВН завдяки чудовому гумору і підтримці студентів Вінницького національного технічного університету!

«Сегодня всех потряс зал!
Это потому, что команда потрясающая!»

(член журі, головний «довгоносик»
України Віктор АНДРІЄНКО)

«То не децибелы, не мегагерцы! Это на сцене «Винницкие перцы!» — саме так почала виступ команда «Вінницькі перці». Своєю «перченою візитівкою» хлопці зачарували усіх, хто приїхав до Києва, аби насолодитися справді якісним гумором. З перших хвилин усі відчули — команда підготувалася на 100%. Впевненість у своїх силах, бажання довести, що у Вінниці вміють грати у КВН, допомогли нашій команді перемогти своїх суперників — збірну Дніпропетровська, харківський «Університет», команду «Київського політехнічного інституту» «Политех» і «Шворот-навыворот» із Чернівців.

Доречно зауважити, що значна частина «Вінницьких перців» — вихованці нашого ВНТУ!

Веселі жарти, які хлопці на відміну від інших команд пишуть самостійно, гарячі танці, які допоміг поставити відомий український танцюрист-хореограф Jozz, пісня у виконанні юного конкурента Олександра Пономарьова першокурсника університету «Україна» Василя Гуменюка «Варто чи ні» — все це завоювало прихильність журі, Олександра Маслякова і відчайдушних вболівальників. І ось вона — солодка мить перемоги, коли від радості шаленіють вболівальники, серце виривається з грудей і хочеться вигукнути: «Боже, дякую тобі за все! Я щасливий!»

Але повернемося у місяць липень, коли хлопці після перемоги у чвертьфіналі почали готуватися до півфіналу, а профспілковий комітет студентів Вінницького національного технічного університету, залучившись підтримкою адміністрації, почав формувати списки бажаючих поїхати до Києва повболівати за рідну команду. І як результат — понад 300 наших студентів розділили радість перемоги з «Вінницькими перцями». До речі, разом із студентами команду у палаці «Жовтневий» підтримувала професор Тамара Болеславівна Буяльська, проректор з виховної роботи нашого Вінницького національного технічного університету.

«Завдяки «Вінницьким перцям» і їх вболівальникам, сьогодні центр Києва став справжнім центром Вінниці» — сказав член журі, міністр у справах сім'ї, молоді і спорту України Юрій Павленко. Підтримку глядачів вінницької команди оцінив і сам Олександр Масляков. Делегація наших студентів, які приїхали до Києва на дев'яти автобусах, вболівала за «Вінницьких перців», не шкодуючи ані рук, ані голосу. Профоргани Наталя Нікітченко та Дмитро Ромчик, який, до речі, є онуком відомого вінницького художника Анатолія Непорожнього, підготували понад 30 плакатів: «Нас багато і «Перців» не подолати!», «Вінницькі перці» у кожному серці!», «ВНТУ за «Перців»!

Тріумфальний результат у Києві — спільна перемога «Вінницьких перців» і їх вболівальників. Хочеться подякувати ректору ВНТУ, доктору технічних наук, академіку Академії педагогічних наук України Борису Івановичу Мокіну, голові профспілкового комітету студентів ВНТУ Андрію Запорожану, його заступнику Світлані Мушинській, головам профбюро Дмитру Ромчику, Оксані Трачевській, Андрію Хлевному, Ксенії Білоус, Ользі Кисіль, Віталію Шелковенко, Сергію Кушніренку, які були організаторами у автобусах, та усім студентам, які у вечір перемоги поділилися частинкою свого серця з «Вінницькими перцями».

Фінал Вищої української ліги КВН відбудеться в середині грудня. Якщо ви хочете підтримати «Вінницьких перців» та отримати вибуховий заряд енергії — звертайтеся до профспілкового комітету студентів, який організовує поїздку на гру. Ми на вас чекаємо!
Разом до перемоги!

Наша адреса: вул. Келецька, 102 а (біля 6-го гуртожитку)
Тел. 59-86-67, 59-82-49, внутрішні: 26—67, 22—49
E-mail: profkom@vstu.vinnica.ua

Ксенія БІЛОУС, студентка групи ЕСМ-02 ІНЕЕЕМ

Дівчата з «Вінницькими перцями»

ЗА НАЙКРАЩИЙ НОКАУТ — ЦІННИЙ ПОДАРУНОК І ТРЕТЄ МІСЦЕ

З 27 по 28 жовтня у Хмельницькому проходив перший етап відбіркових змагань на Чемпіонат світу з кіюкшинкай-карате у відкритій ваговій категорії (без обмежень у вазі) серед чоловіків та жінок. У турнірі взяли участь понад 170 спортсменів різного віку та ваги з усіх регіонів України. Кожен з учасників мав пройти відбір на першості своєї області і отримати право представляти її. До складу команди Вінниччини входило 10 каратистів.

Поединки були важкими і наполегливими. А вже учасники демонстрували високий рівень майстерності і були готові виборювати перемогу. Більшість каратистів і чоловіків володіли чорними поясами. До змагань допускалися спортсмени, які отримали звання кандидата у майстри спорту України. На змаганнях перемога давалась за нокаут чи явну перевагу над суперником, а не за вміння краще від суперника зупинити свою ногу чи руку у декількох сантиметрах від цілі.

І найприємніше, що серед чоловіків у відкритій ваговій категорії, без обмежень у вазі, третє місце виборов студент ВНТУ Сергій ГНЕСЬ. Сергій майстер спорту з цього виду спорту, призер чемпіонату Європи серед юніорів, багаторазовий призер чемпіонатів України, чемпіон України серед молоді. За найкращий нокаут

Нагороду отримує студент ВНТУ Сергій ГНЕСЬ

першості спортсмен отримав цінний подарунок від спонсорів змагань.

Наступний другий етап відбору на Чемпіонат світу 2007-го року у Токіо відбудеться у Кіровограді серед чоловіків у вагових категоріях, чемпіони якого і призери відкритої першості розподілять між собою 5 путівок до Японії.

Крос

У Жмеринці відбувся чемпіонат області з легкоатлетичного кросу. На цих змаганнях успішно виступили легкоатлети нашого університету.

І місце серед юнаків у бігу на 6 км зайняв студент Інституту ІТКІ Віктор НАГІРНЯК.

І місце серед юніорок в бігу на 4 км виграла студентка Інституту БТЕГП Людмила КАСПРУК.

ІІІ місце серед юніорів виборов Олег ЯКИМЧУК, студент Інституту АЕКСУ.

Переможці у складі збірної області готуватимуться до всеукраїнських змагань з легкоатлетичного кросу, який незабаром відбудеться у Кіровограді.

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно до Закону України «Про вищу освіту» оголошує конкурс на заміщення вакантної посади

Кафедра комп'ютерних систем управління:

— професор — 1 посада.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:

**Вінницький національний технічний університет, кімната 2204, навчальний корпус № 2,
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021**

Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,
Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,
Т. С. Криклива,
М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 93,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 21.11.2006 р. Формат 29,7×42 1/2

Наклад 625 прим. Зам. № 2006-192.

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59